

class	V zadnjih dneh so bili odstav-	Haršala Halder in Jodl sta
reat	ljeni sledeči: maršal Fedor von	bila komaj pred nekaj dnevi
sre-	Bock, poveljnik nemških armad	veljstvo, toda sta kljub tem
	pred Stalingradom in na Kavka-	šla.

Prepozno

Visoko nad mestom je plulo... metalo svoje zlate pohod... morke valčke, da je bila vi... zlatilo strehe vi... hiš in šrebrilo komaj vid... morke valčke, da je bila vi... vsa daljna morsk ravan... velikanska, pregibajoča se... plošča.

pred stare in častitljive ka... rale se je odpiral bajen raz... čez veliko šumeče mesto, ... vno čudovito obal, ki so bili... zasidrani velikanski par... motorni čolni, ribiške ladje... ladje. Povsod svetloba, po... polno plujoče življenje, po... bogastvo in blagostanje... do kamor je segalo oko. ... tudi tam, kamor ni mo... predreti oko s tega kraja...

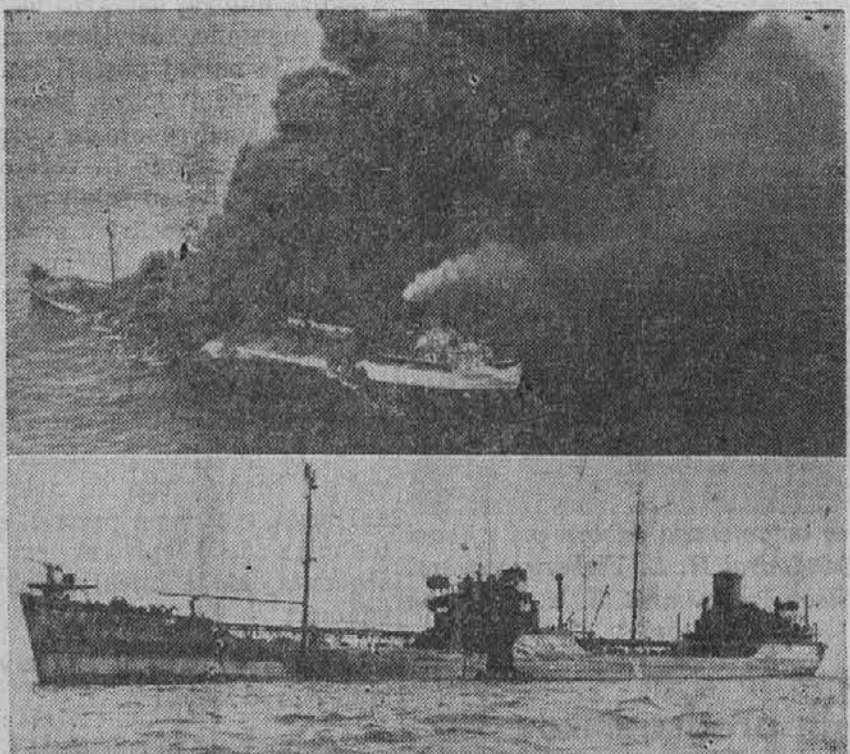
tam v zatohlih podzemelj... kletih brez solca in svet... v dušljivem zraku, v vlagi... zagatnem vonju po vsem, kar... izpahnila ulica iz sebe in... tja dol. Kdo naj bi o tem... misljal ob takšnem, bleščobe... nem, od Boga samega blago... jnem dnevu?

Mimo velikega svetlega hotela... pa mlada žena, a nje stopinja... trdna, noge se vlečejo za njo, ... je nositi. Nje obraz je... in izsesan, čudna rdečica... sem ter tja v ta vrta ru... kasta lica, šine in hkratu... ene. Mučne morajo biti misli, ... se po tej vpognjeni glavi, ... misel trn, ki se zabode... v razgnete možgane...

pred dvema letoma se je po... tečil nje mož, preprost dela... ki ga je bila poročila iz... zezni. Nekega večera so ga... gnili izmed dveh odbijačev... rtimi prsmi, nekoliko dni po... je ležal pod hladno rušo. ... sama, šibka in bolehnja, je... ala v tujini s štirimi malčki, ... imetja, brez podpore. Nje... roke so se gibale od jutra... večera, čestokrat pozne v... da so preživljale drobne... bomo in komaj za silo, a... so omagale; zadnje moči... eale in šle proti koncu. ... zasmilila se je celo drugim, ... ti so bili sami usmiljenja

GLAŠAJTE V —
"ENAKOPRAVNOSTI"

Torpedirani tanker

Kadar kak tanker tako gori, kakor oni na gornji sliki, ga navadno posadka zapusti ter se reši v rešilne čolne. Toda gornji tanker, ki ga je zadela neka sovražna podmornica, pa posadka ni zapustila, temveč je požar pogasila, kakor vidimo na spodnji sliki.

Antiinflacijsko predlogo je sprejel senat z 82 glasovi proti 0. Na sliki vidimo senatorja Barkleya (na levi) in senatorja Prentissa M. Browna, avtorja predloge.

potrebni—v eno vrsto so spadali z njo.

"Ali nimate nobenega sorodnika?" so jo vprašali.

"Nobenega — pač pa — neki stric še živi — nekdanji podjetnik Michael Stih — saj ste ga poznali. Ta stanuje sedaj v podstrešni sobi, prav takšen siromak, kakor sem jaz."

"Ah, ta, le verjemite mu lum-

pu!" se je oglasil nekdo vprašujoč. "Ta je skupuh, da ga nima enakega, in ako je kdo skupuh, tedaj gotovo ni ubog. Le oglasite se enkrat pri njem — dosti upanja sicer ni, da bi vam pomagal pa morda ga vendar gane vaša beda..."

In sedaj se je odpravila do njega.

Počasi se odlega pod njenimi nogami, vročina pritiska, potne kaplje curljajo po izmučenem obrazu, padajo v cestni prah. Prisopejo hitro — tesno.

Naenkrat zasliši za seboj hitre korake, razburjene glasove. Mimo nje hiti žena in z njo dva policaja. Ljudje se ustavljajo in gledajo za njimi, žena pa maha z rokami in pripoveduje.

"Saj sem vedno pravila svoje-mu staremu, da se tega skopuha bojim, naj ga postavi pod kap. Pa ni hotel slišati ničesar. Kaj ti je na poti? mi je vedno odgovarjal. Pusti ga v miru, naj skopari, kolikor se mu ljubi — kaj nam mari..."

"Moral je varčevati, ljuba moja, to je jasno, v teh dragih casih," je odgovoril policaj.

Žena je vzkliknila:

"Ta? Da je moral? — Pojdi-te se solit! Ko je prišel k nam stanovat, je pripeljal razen stare šare tudi marsikaj drugega, kar je kazalo, da nima samo uši. Sama skopost, grešna skopost ga je, da si ne privoščiti ničesar. Kakor prava konjska smrt hodi okoli..."

"Nazadnje je pa morda umri-

že za lakoto?" se zasmije poli-caj.

"Čudno bi ne bilo — kaj takšnega," odgovori žena.

"In že od včeraj zjutraj ga ni iz sobe? Ali je soba zaprta?"

"Zaprta. Klicali smo in tolkli že večkrat, pa zaman. Moj mož je hotel razbiti vrata, pa sem rekla, bolje je, da grem na policijo. Bog ve, kaj se mu je pripetilo, čemu bi se mešala midva v takšne stvari."

Zavili so v ozko, umazano ulico. Pred starinsko hišo so se ustavili. Za njimi je počasi lezla mlada žena, radovednost je nekoliko ublažila nje pekočo bolelost.

Pred hišo je stala gruča ljudi, vedno so prihajali drugi. Stiskali so glave, polglasno šepetali, in se vpraševali. Med nje se pomeša uboga vdova.

"Kaj se je zgodilo?" vpraša tiho boječ.

"Eh, nič posebnega, stari Michael Stih je menda umrl," je odgovoril nekdo.

"Tega pa poznam," se je oglasil drugi, "Star norec — ču-dak. — Bolje se mu je že godilo, lepše dni je že videl. Ta se je razumel na grablje, vil ni poznal nikoli. Pa se vendar zdi, da mu ni šlo zadnje čase več tako dobro in da je obubožal."

"In sedaj je kaput, iztegnil se je," se je surovo zasmel drugi. "Zakaj ako ga ni, iz sobe že dva dni, je težko, da bi še brcal..."

Policista pa sta stopila z ženo in nje možem navzgor v podstrešje, po strmih, vratolomnih stopnicah. Za njimi se je rilo nekoliko drugih sostanovalcev, a nazadnje je stopila počasi, težko sopeč, mlada žena. Stihova nečakinja.

"Ako še živite, Michael Stih, odprite!" je zaklical policaj in potrkal na vrata.

Vsi stoje nepremično, komaj si upajo dihati.

Nobenega odgovora, vse tiho. Čez nekoliko hipov odpreta policaja vrata s silo.

Na pragu so stali radoved-neži na prstih, iztegovali vratove in strmeli v sobo. Na vsakem obrazu radovednost in pla-host. Vsak bi rad videl in vedel, kaj se je zgodilo.

"Vraga, kaj se je zgodilo?" vikne prvi policaj.

Njegov tovariš je takoj za njim, za obema gospodar.

Njegova žena zavpije in se tresoč nasloni ob vrata. Vse se meša na njenem obrazu, strah, groza nepopisno začudenje. Za njo zahreščijo druge ženske kakor blazine.

V kotu majhne, za silo raz-svetljene sobe je natrosene ne-koliko slame in na tej slami

odeja, stara oguljena, razcefra-na. Nekdaj je pač morala biti draga, to se je videlo na prvi hip. A to je bilo že davno, dav-no. Na tem ležišču pa leži sta-rec, trd in nepremičen, do kolen na golih tleh. Truplo je trdo, staro, izhujšano obličje nepre-mično, oči izbuljene, široko od-prte in osteklenele. Desnica kro-čevito stiska odprto srebrno ro-čno blagajno.

Po tleh na okoli leže zlatniki; na stari razcefrani odeji se blešči jo in svetijo kakor posejani, zakotalili so se od ležišča proč po umazanih tleh, prav tja do kotov in razliti kakor potok, zlat potok. Povsod zlato — su-ho zlato.

Toda kaj je to? Se več bogastva, še mnogo več je v tem gabnem prostoru.

Ob vzglavju je stala debela platnena vreča. Policaj jo dvigne. Tehta jo v roki, maja z glavo. Ko jo odveže, se mu razširijo oči, zdi se mu, da sa-nja. Obrne se in pravi.

"Tudi ta vreča je polna zla-ta... Dosti doživimo v našem poklicu, ali na kaj takšnega še nisem naletel svoj živi dan. Ko je prešteval svoje bogastvo, je smrt zalotila starca. Toda za koga je skoparil tako neusmi-ljeno? Ali nima sorodnike?"

Vsi se zdrznejo — se spogle-dujejo.

"Samo enega — hčer svoje pokojne sestre," odgovori žena, pri kateri je starec stanoval. "No, ta se bo lahko smejala," je zamrmral policaj.

"Seveda se bo."

"Ali jo poznate?" vpraša po-licaj.

"Seveda, neka uboga vdova, ki se ji je mož pred par leti po-nesrečil in ki živi v najhujši be-di."

V tem hipu se zasliši prita-jen grgrajoč vzklik. Hipoma se ozro vsi proti oni strani.

Ob vzhodu sloni ubožna, sla-ba oblečena ženska. Nje obraz je prsteno bled, desnica se je zari-la v prsi. Široko so odprte oči, kakor bi tudi hotele gledati to, kar so gledali drugi. Nje ust-nice se še premikajo, toda iz njih ni besede.

Predno se drugi zavedo, dvi-gne ženska roke, kakor bi pro-sila pomoči, kakor bi iskala opore, a v tem hipu se zgrudi na tla.

Nepopisna groza se polasti navzočih, kri se strdi v žilah. Hišni gospodar priskoči.

"To je starčeva nečakinja," je izpregovoril resno, "pomoč prihaja prepozno."

Skozi strešno lino se vsuje solnce — žarki plešejo po kipe-čem zlatu — se rogajo — se smejejo...

Mali oglasi

Naprodaj

je mesnica, kjer se prodaja za gotovino, ter je \$500 tedenskih dohodkov. Lastnik je bil vpokli-can v vojaško službo. Rabi se le majhno vsoto za takoj. Ni druge enake trgovine. Vsa moderna oprema. Zglasite se na 4642 Denison Ave.

INSPEKTORJI

Izborne stalne službe za izkuše-ne inspektorje za strojni od-delek, (machine shop floor), plate in process dela; mi smo 100 odst. zaposleni na ob-rambnem delu.

PLAČA NA URO
60 ur dela na teden
THE OSBORN MFG. CO.
5401 HAMILTON

TRGANJE IN BOLEČINE V MIŠICAH?

Hitro pomoč dobiti s Pain-Expeller-jem, čudovitim mazilom, ki ga rabijo tisoči. Nad 18 milijonov prodanih steklenic je dokaz njegove dobrotelčnosti. Zauzevajte pravi Pain-Expeller s Sidrom na etiketi.

PAIN-EXPELLER

LIBERTY LIMERICKS

Said an office boy, Danny McMaster,
"We'd oughta buy War Bonds much faster—
Shoot one buck in ten
At Adolph, and then
He'll wish he'd 'a stuck to his plaster!"

Be on the job for Uncle Sam every pay day. Bonds or Stamps—it doesn't matter so long as you invest to your limit—regularly!

U. S. Treasury Department.

Getting Up Nights Makes Many Feel Old

Do you feel older than you are or suffer from Getting Up Nights, Backache, Nervousness, Leg Pains, Distress, Swollen Ankles, Rheumatic Pains, Burning, Itchiness or frequent passages? If so, remember that your kidneys are vital to your health and that these symptoms may be due to non-organic and non-systemic kidney and bladder troubles—in such cases Cystex (a physician's prescription) usually gives prompt and joyous relief by helping the kidneys flush out poisons, excess acids and wastes. You have everything to gain and nothing to lose in trying Cystex. An iron-clad guarantee wraps around each package assures a refund of your money on return of empty package unless fully satisfied. Don't take chances on any kidney medicine that is not guaranteed. Don't delay. Get Cystex (Six-ten) from your druggist today. Only 35c. The guarantee protects you.

Cystex

OGLAŠAJTE V —
"ENAKOPRAVNOSTI"

Mali oglasi

Boring Mill delavci

Izkušeni na velikih "horizontal" in "vertical" strojih

Operatorji velikih strugalnikov

Slab-Miller delavci

Flat scrapers

Bench Assemblers

NA STROJNEM ORODJU

Hooker-on

Plača na uro, "overtime" poleg; se mora predložiti dokaz ameriškega državljanstva; če ste usposleni pri obrambnem delu, se ne priglasi.

Wellman Engineering
7000 CENTRAL

Išče se ŽENSKO

za čistilno delo pri veliki firmi v mestu. Delo je od 10.30 zvečer do 6. zjutraj. Nobeno delo ob sobotah zvečer. Dobra plača in plačane počitnice. Za podrobnosti pišite takoj na naslov tega lista in označite tudi svojo starost.

TEŽAKI

Plača na uro — Zglasite se v uradu 3341 JENNINGS RD. (zadaj za mestno bolnišnico) Urad odprt ob 7. uri zjutraj JONES & LAUGHLIN Steel Corp. OTIS WORKS Če ste sedaj pri obrambnem delu, se ne priglasi.

Slovenska družina

išče stanovanje s 7 ali 8 sobami; že odrasli otroci. — Kdor ima za oddati, naj sporoči na 970 Addison Rd., ali pokliče EXpress 1262.

NAZNANILO

Vsemu cenjenemu občinstvu sporočamo, da smo preselili našo BRIVNICO iz 6506 St. Clair Ave. na 6528 St. Clair Ave.

Sedaj imamo prenovljen prostor, ki bo bolje odgovarjal naši obrti. Se pripravljamo za naklonjenost.

LOUIS ULE

6528 St. Clair Ave.

GROZDJE IN MOŠT

MOŠT - \$25 sod

Pripeljemo na dom brezplačno.

IZVRSTNO GROZDJE IN MOŠT

Morris Cohodas

Geneva, Ohio

Ako želite podrobnosti pokličite KENmore 0138

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Uradniki za leto 1941 so sledeči: predsednik Frank Baraga, 7702 Lockyear Ave.; podpredsednik Jernej Krasovec; tajnik Frank Bavec, 1097 East 66 St. Henderson 9183; blagajnik in zapisnikar John Leskovec, 13716 Darley Ave.; nadzorniki John Lokar John Sterle in Charles Koman.

Seje se vsrjšo vsako tretjo sredo v mesecu v S. N. Domu, št. 4 staro poslopje. Društvo sprejme nove člane od 16 leta do 45 leta s prosto pristopnino ter zdravniško preiskavo.

Društvo plača \$200.00 smrtnine in \$7.00 na teden bolniške podpore za \$1 mesečnine. Za sprejem ali pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki.

Za nadaljne informacije se obrnite na društvene odbornike.

THE FRONTLINER by Bowen Lewis

IN THE RED CROSS CLUBS OVERSEAS

RED CROSS CLUB RECREATION WORKERS ASSIGNED TO RED CROSS UNITS OVERSEAS ARE ARRANGING PARTIES, DANCES, AND OTHER ENTERTAINMENT FOR OUR MEN AT WAR.

THESE CLUB WORKERS ALREADY HAVE SHARED THE HAZARDS OF TRANSPORT TO SUCH DISTANT OUTPOSTS AS ICELAND, BRITAIN, AND AUSTRALIA!

BUY U.S. BONDS & STAMPS

Keep it up!

THAT LITTLE GAME

SLIKE IZ REVOLUCIJE

Poslovenil Anton Melik
Ruski spisal M. Arcibašev

V tem pa je že pozabil svojo namero, da bi si oddahnil in razmisli nekoliko; zopet je odšel ven na zrak, kjer se je tako jarko belilo nebo, čisto in zveče škripal sneg in so vsi ravno tako nemirno hodili semintja, šumeli, kričali in se smejali živahno in bodro.

Z vsakega mimoidočega vlaka je skočilo k Anisimovu po dvojce, troje ljudi, ki so mu podajali podatke ali mu stavili vprašanja nenavadne občne važnosti. Anisimov je bil vesel, kadar je mogel odgovoriti kaj ugodnega. Krepko jim je stiskal roke in govoril, zroč jim v oči odkrito in veselo:

"No, vozite naprej, tovariši! Zbogom!"

Dolgi res mu je zardel še bolj in male oči so mu postale vlažne. Hitro jim je pokimal in odhitel k lokomotivi. Žvižg se je razlegel in množica bliskih, čudovitih dragih mu ljudi je jadrno odhitela v dalj, kjer se je vršilo nekaj ogromnega, strašnega in objednem radostnega.

In množica jih je zopet spremljala z zateglim, gromovitim krikom, pod katerim se je zdelo, da buči mogočno zemlja sama.

V enem izmed vlakov že pod večer, je ugledal Anisimov znan obraz. Debel mašinsti s stisnjenim, zgrbljenim obrazom je skočil k njemu z mostovža lokomotive. Krepko sta stisnila drug drugemu roko, in Anisimov je rekel hlastno, smehljajoč se čudni zunanosti mašinsti, s puško in torbami, nabasanimi s težkimi patronami:

"To so imenitne reči, Karl Vulfjovič! ... Izborni, bratec! ... Kakšno vseobčno navdušenje!"

"O-o!" ... je odvrnil blede mašinsti in se nasmešnil. "Nekaj bomo doživeli! ..."

Mašinsti ni govoril gladko ruski in ta neznatna malenkost, ki je drugače vselej zabavala Anisimova, ga je zdaj ganila, sam ni vedel zakaj.

"Ravnokar smo prejeli poročilo, da vojakov ne puščajo iz vojašnic, ker se boje, da bi utegnili prestopiti na našo stran," je sporočil mašinsti in obraz se mu je nezavestno razširil v blažen nasmešek.

"O-o!" ... je rekel razvneto mašinsti. "To je bilo tudi pričakovati! ... In hlastno je stisnil roko Anisimovu in stekel proti lokomotivi.

Anisimov je tekel zraven nje, zadeval se ob mimoidoče z ramo in govoril:

"Tudi jaz bi se peljal z vami,

ampak brez mene se tukaj vse zmeša in zmede! ..."

"Jaz sem mislil, da se bojte zapustiti družino! ..." je pripomnil spotoma mašinsti.

"Kaj me briga zdaj družina!" je vzkliknil ognjevit in veselo Anisimov. "Sploh pa sem poslal ženo in otroke na kmete k tasi! ... Družina, to pozneje ... zdaj mi ni mar družina! ... No, želim vsega najboljšega! ... Dal Bog, da bi ostali zdravi!"

Ostal je sam in dolgo strmel za vlakom ter se smehljaj zamisljeno.

"Kako čudno je vse to! ..." mu je šinilo skozi misli. "Še pred tremi dnevi ne bi verjel tega! ... Sem mislil, tako mine življenje! ... dan za dnem, dan za dnem, samo to proketo pomanjkanje, in nezadovoljnost."

Podoba sivega, dolgega in puščobnega življenja se je blede zasvetila pred njim in izginila. Ozrl se je naokrog, stresnil z glavo in šel dalje, delajoč si pot med množico in prisluškujoč glasovom. V čakalnici tretjega razreda, kjer je bilo zakajeno do sinje megle in bilo vroče kakor v kopelji, je šumelo nepretrgoma od množice glasov. Pri ogibih je stal premakal Akim, spuščal v zrak temnomodre kroge tobakovega dima in govoril:

"Le pomisli, ti! ... Narod, bratec, ej ... ej, če se le dvigne, da, bratec, če le otrsne, ako le ... tedaj boš videl, bratec!"

Bilo je veselo in prijateljsko, svetlo ozračje splošnega navdušenja; temnomodri tobakov dim se je vil v kolobarjih, za okni so se premikale temne postave, glasovi so šumeli, in vhodna vrata so se vsak trenutek odprla na stečaj, in cele gruč ljudstva so hodile skozi, te sem, one tja.

II.

Ravno tisti dan, ko se je pričelo že mračiti in je daljni gozd dič že jel siveti na posinjlem snegu, je pridrla z žvižganjem in ropotom samotna, črna lokomotiva iz Moskve, s polnim parom, brez luči, kakor zlovešča črna ptica, ki je preletela iz temnega gozda. Med strašnim škripanjem verig in škrtanjem mrzlih tračnic se je za hip ustavila na postaji, nekdo se je nagnil čez mostovž premogovnega voza in zakričal z brezupnim glasom:

"To-variši! ... Vse je propadlo! ... Bologoje je vzeto z vojaštvom! ... Barikadirajte pot! ... Prihaja vlak z vojakmi!"

Lokomotiva se je premaknila,

zagnala se z vso močjo, da bi na mah in brez zadržke prevzela obige, pustila za seboj oblake bele pare in dima in oddrvela dalje. A nato je v nenadni tišini se zvenel oddaljujoči se, samotni, napeti krik:

"Tovariši, najprej pridejo naši! ... Naš vlak najprej, pazite! ..."

Na postaji se je zgostila zlovešča, preplašena množica. Gruče ljudi so pritekale z vseh strani na ta krik. V strašni zmešnjavi so se zgnječili okrog Anisimova, pobledeli, izgubljeni obrazi. V nenadni, napeti tišini so se pridružen dvigali trgajoči se, bolešni glasovi in vsem se je zdelo, da je nad postajo švignilo nekaj strašnega. Anisimov je bil razprti nogi in stal nepremično tam, kjer ga je ustavil zloveški krik z bežeče lokomotive, in se ogledoval naokrog z nedoumnevanjem. To, kar je bil slišal in ne povsem jasno razumel, je bilo tako nepričakovano in groze polno, da mu je za trenutek brezmočno ostal razum.

Kaj je to? ... Kaj je to? ... je vpraševal mehanično okoli stoječe ljudi.

A nihče mu ni odgovarjal, temna groza je gledala iz vseh oči, in se svetila iz okroglih, razširjenih punčic. Čudovito je bilo to, da je pretekla le minuta, da je jeknil le eden strašec krik — in mahoma je objel obup vse in upora je bilo konec, med divjim krikom, ječanjem in polblaznostjo. To je bil strašen in nerazločljiv trenutek; tačas je začutil Anisimov, kako mu čudna slabost in mraz stresa celo telo.

Naslednji trenutek pa so bogved čigave roke dvignile kvilsko mladega, zelo majhnega študenta, in ta je zamahnil s čepico in zakričal na vso moč z visokim, pretresljivim glasom:

"Tovariši! ... To ne more biti resnica! ... To je provokacija, tovariši! ..."

In tisto "nekaj" je izginilo. Strašen trenutek je minil. Ravno ta hip je postalo vsem iz neznanega vzroka jasno, da je vse to — resnica, grozna, nepopravljiva resnica; obenem s tem pa je izginila kakor na mah brezoblična, brez predmetna groza, in se umaknila besnosti in odločnosti.

Razdražene, mračne tolpe so gluho zahrumele v nastopajočem bledem polumraku in zavolave razburjenje, kakor v krču, po postaji; kakor da odričajo nevidnega, napadajočega sovražnika. Na nekaterih mestih so se za hip dvignili deloma za-

V BLAG SPOMIN
prve obletnice smrti
naše predrage, ljubljene
soproge in matere
Terezije Prijatelj

ki je za vedno zatisnila svoje
mile oči dne 22. oktobra,
1941

Ze leto dni je poteklo,
odkar Tebe, ljuba mama in
soproga
ni več med nami.
Tuga in žalost je v naših srcih,
ko smo Tebe izgubili.
Tvoj duh bo ostal med nami
spomin na Te bomo ohranili
dokler se skupaj ne snidemo
nad zvezdami!

Zalujoči ostali:
Anton Prijatelj, soprog
Anthony, John, Edward,
Victor, Stanley, sinovi
Theresa, hči
V Clevelandu, Ohio,
dne 22. oktobra, 1942.

Seja Vojno-produkcijskega odbora

Na gornji sliki vidimo članje omenjenega odbora pri njihovi
seji. Od leve proti desni so: Podadmiral H. L. Vickery; general
H. B. Somervell; Charles E. Wilson; podadmiral S. M. Robinson
in general O. P. Echols.

Sestanek mehiških predsednikov

Na sliki vidimo štiri bivše predsednike republike Mehike, ki
so bili gostje predsednika Manuela Camacho-a v Mexico Cityju.
Od leve proti desni so (sedeči): bivša predsednika Rubio in
Calles, predsednik Camacho, bivši predsednik Cardenas in general
Rodriguez.

molkli, deloma pretresljivo žvižgajoči vzkriki ljudi, ki so govorili skupno v celih gručah; in mesto strahu in zbežnosti je pričelo rasti v splošni napeti razjarjenosti nekaj groznega, osredotočenega.

Anisimov se je zavedel. Snel si je čepico, otrl si s čela hladni pot in rekel blizu stoječemu telegrafistu, sam ni vedel zakaj:

"No, kaj ... to še ne dokazuje ničesar! ... Močni so bili, da so mogli pridrati! ... Napravimo svoj posel, a potem bomo videli!"

Telegrafist visoko vzračen človek z belimi obrvi, je odgovoril nekaj, a Anisimov ga ni razumel. Ta čas se je zopet pojavila krčevita razburjenost. Gruče ljudi so začele graditi barikade. Čez hip so se pojavili na nekaterih mestih njih črni, brezoblični obrisi. Iz kolodvoza so vlačili pohištvo; dva človeka sta nesla sunkoma in hitro mimo Anisimova dolgo, železno okovano skrinjo, odnekod se je začulo žvenketanje razbitih šip.

In nenadoma je Anisimov razumel, da nihče ne ve dobro, kaj

bi bilo storiti, in da je ravno njegova naloga, ustvariti okrog sebe razumno, oživljeno silo. Poznal je na tej postaji vsako napravo, vedel dobro, kako so pritrjene med seboj, da opravlja svojo nalogo in vežejo z lahkoto celo vrsto takih majhnih, samotnih postaj v neskončni red, v veliki, harmonični stroj. In zato ni nihče tako vedel, kakor on, na kak način se da v enem trenutku spremeniti ves ta ogromni, harmonični stroj v brezoblični kup razvalin in podrtin. Anisimov je začutil besno zlobo do nekoga daljnega, stekel po peronu, zamahnil z rdečo čepico in prevpil študenta, ki je klical iz okna vagona:

"Tovariši, tu sem! ... Iz vagonov pred vsem! ..."

Anisimov pa je zakričal:

"Ne tako, tovariši! ... Vagone je treba dejati povprek čez tračnice! Barikadirajte vse proge, razen glavne! ... Akim, Akim ... daj škripec! ..."

Skočil je s perona, in stekel, skakajoč čez tračnice, k dolgemu zelenemu vagonu, ki je stal ob strani. In za njim so že poslušno in pozorno hiteli od vseh strani razni ljudje.

Črne množice so se zgnječile okrog vagonov. Ogromni, rdeči, sinji in zeleni vagoni so se počasi, kakor sami od sebe, premikali nad skupinami ljudi, podobnim mravljam, in se nato s hruščem, zvenčanjem šip in rožljanjem verig valili na tla. Gluho je odmevala zemlja in vsako pot so posamezni glasovi slabo zakričali: "ur-ra! ..."

Ves poten, z vihrajočimi lasmi in kapljami potu na dolgem nosu, z blestečimi očmi in že popolnoma ohrepelim glasom je kričal Anisimov nekaj bodrega in pozivljajočega, tekal semintja, skakal čez tračnice, iz strani v stran, in njegova rdeča čepica se je jarko zasvetila vsak trenutek na drugem koncu postaje. Ves ta čas ni mislil o bližajoči se nevarnosti, ne o tem kaj bo pozneje, potem ko zgradi te barikade. Ta bodočnost mu sploh ni prišla na misel. Zdal je bilo vsenaokrog tako svetlo, živo in polnomoči, a

spredaj je bila samo me motna, daljna megla. Anisimov se je ravno pritrjevanjem škripec, preobrnil težek, ogromen in v tem je zamudil prihoda vlaka. Ko pa je kriče "ura" in se ozrl, gledal težko sopihajočo, črno lokomotivo, ki se ustavila, in dolgo vrsto iz katerih so se na obe usipali črni, oboroženi. Vso postajo je zajela na, gneteča se množica.

In v tej množici je Anisimov prvič opazil krvave na belih obvezah. S čudno radovednostjo je pogledal kri in nekaj plašnega se nadomla premaknilo. Spomnil se je na ženo in je utrujenost.

"Gospod načelnik, to je kričal visok človek, rinal skozi množico do ... Treba je zagrabiti tudi go ... Tako, razumete, barikada celotna ... A ce bo treba nositi na kol po prosti poti ..."

"Ali bodo ranjeni? ... je zasvetilo Anisimovu v njih, in za trenutek se mu zavrtelo in zmedlo v glavi.

"Ah ... Da da! ..." je govoril in se stresel. "Seveda, potrebno!"

Pokimal je z glavo in k lokomotivi. "Naj bo, kar hoče ... namenjeno, temu se ne ogniti! ... No, ako me ... je pač potrebno tako brez žrtve ne gre ... me tudi ne ubijejo, temveč mo ranijo ... In vse bom vedel, da sem izpolnilo dolžnost!"

Že je zopet odvaldal razmišljal mirno, in vse telo je napelo v nekakšni vestni odločnosti.

Z lokomotive je gledal znani mašinsti.

"Nismo se pripeljali do skve ..." je rekel prebujeno obupano. "Kaj se tam na vaš vlak so streljali ki!"

(Dolge prihodnje)

MI DAJEMO IN MENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY COMPANY

Mi nadaljujemo z razprodajo, da si prihranite na prvovrstni — proti vročini jamčeni

posodi iz stekla

Odobrena po Good Housekeeping

CENE SO ZELO ZNIŽANE

Običajni 50c kvart velikosti Casseroles iz stekla s pokrovom, ki se rabi za "paje" Jamčeni za dve leti proti poškodbam v pečici

65c Pie-Cover Casserole, 1½ kvrt. velikosti
75c Pie-Cover Casserole, 2 kvrt. velikosti
85c Pie-Cover Casserole, 2½ kvrt. velikosti
95c Pie-Cover Casserole, 3 kvrt. velikosti

Proti vročini jamčena posoda (Glassbake) Casseroles z držaji na vrhu

Kvart velikosti vrednost 50c	40c	65c Casserole z držaji na vrhu, 1½ kvrt.	65c
Pajnt velikosti vrednost 40c	30c	75c Casserole z držaji na vrhu, 2 kvrt.	75c
		85c Casserole z držaji na vrhu, 2½ kvrt.	85c
		95c Casserole z držaji na vrhu, 3 kvrt.	95c

Dolge ponve

Utilitetne tace

Majhne mere, regularno 45c
Velike mere, regularno 65c
Majhne mere, regularno 50c
Velike mere, regularno 65c

Krožniki za "paje"

7 inčev mere, regularno 20c 15c
9 inčev mere, regularno 25c 20c
10½ inčev mere, regularno 30c 25c

Custard skodelice

4 unčne mere za pečenje in serviranje 6 za 25c
Regularno 5c vsaka

THE MAY CO. . . HOUSEWARES . . . PETO NADSTROPJE

Help Him

Every 13¢ you put
into War Bonds buys
144 rifle bullets

Help Yourself

Every 13¢ you put
into War Bonds brings
you back 14¢

FOR VICTORY

AT LEAST 10% OF YOUR PAY EVERY PAYDAY